

28.4.1

36b (משנה א') → 37b (מחטאת)

1. ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח ה' אלהיך ודם זבחך ישפך על מזבח ה' אלהיך והבשר תאכל: דברים יב:ז

2. והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשארו בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא: ויקרא ה:ט

3. אך בכור שזר או בכור קשב או בכור עז לא תקדש קדש הם את דמים תזרק על המזבח ואת קלבים תקטיר אשה לריח ניחח לה: במדבר יח:ז

4. ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה: במדבר יח:ז

5. והעברת כל פטר רחם לה' וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים לה': שמות יג:ב

6. וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש לה': ויקרא כולב

7. ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים לה' זכר או נקבה תמים יקריבנו: אם קשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני ה': ויקרא ג:ג

- I 'א' dispute: regarding minimal מתנות that a חטאת חיצונית requires (ש"ב" – 2; ב"ה – 1)
  - a note: all agree that any other קרבן (which requires 2 → 4 or just 1) is completed (בדיעבד) with one
  - b therefore: if he placed/threw the first properly, then had מחשבת חוץ on a later one – כיפר
- II 'ב' on inner מזבח (חטאת פנימית) – all agree that all four (corners) are needed
  - a therefore: if he put the first 3 properly and the 4th with מחשבת חוץ – פסול
    - i note: cannot be פיגול, as part of the מתי (מתנות 3st) was done properly – בכל המתיר אינו פיגול עד שיפגל בכל המתיר
- III source for acceptance of קרבן with only one דם מתנת
  - a זרייתא v. 1 – (use of singular)
    - i challenge: v. 1 needed to teach that all דם (remaining after זרה"ד) must be spilled onto יסוד
      - 1 answer: he derives that הלכה as per רבי – from v. 2 (unnecessary instance of "דם")
    - ii challenge; v. 1 is needed for another derivation – that דמים that are to be "spilled" may be thrown and vice-versa
      - 1 answer: author of זרייתא holds like ר"ע, who maintains "role separation" (זביחה//שפיכה)
        - (a) per: his dissenting opinion (end of פסחים) about ברכת הזבח and ברכת הפסח (פסחים)
        - (i) note: this position proves that he holds (פסח) שפיכה and (חגיגה) חגיגה to be exclusive
    - iii challenge: v. 1 is needed (per ישמעאל ר' – not only בכור (v. 3) but also מעשר בהמה ופסח require דמים and מתן דמים אימורים
      - 1 answer: author of זרייתא holds like ריה"ג – inferred from v. 3 – דמים, חלבם
        - (a) question: how can ישמעאל ר' (presumably the author of זרייתא of "spilled/thrown" use v.1 for both?
          - (i) Answer: two תנאים with different traditions about his teaching
      - 2 Note: according to ישמעאל ר', we understand בשרם (v. 4) – as it only refers to בכור
        - (a) But: to ריה"ג, that v. 3 refers to מעשר ופסח, how does he read בשרם – בעלים מעשר ופסח are eaten by בעלים
        - (b) Answer: refers to both בכור בע"מ as well as בכור תם, which are both given to כהן
        - (c) Note: ישמעאל ר' will infer this from יהיה לך (v. 4)
      - 3 Note: to ריה"ג, the ruling(s) that תמורת בכור, מעשר ופסח cannot be offered (תמורה טו; פסחים טו; תמורה ג:) inferred from v. 3
        - (a) Explanation: the emphasis on הם – they, and not their תמורות, are offered
        - (b) But: where does ישמעאל ר' infer this ruling?
          - (i) Answer: infers מעשר from בכור via העברה::העברה (vv. 5-6)
          - (ii) And: infers פסח from limiting הוא (v. 7) which disallows bringing פסח תמורת פסח if before פסח
    - iv Question: all of these תנאים who use v. 1 for other derivations (e.g. all דם goes to יסוד ופסח; מע"ב have דמים) – what is their source for our ruling (that one דם מתנת is sufficient)?
      - 1 Answer: they accept ב"ה (that even חטאת's requirements are satisfied with one מתנה) and then infer all other חטאת from זבחים